

Părintele Ioanichie Bălan

cronicarul sfinților

Sfaturi duhovnicești

Postul cel mai bun și plăcut lui Dumnezeu este postul de bună voie, cu binecuvântarea duhovnicului, întărit cu sfânta rugăciune și unit cu milostenia.

Să ne rugăm iertând pe toți și să cerem harul Duhului Sfânt, ca să prefacă toate: păcatul în pocăință, răutatea în bunătate, mândria în smerenie, necredința în credință tare și întunericul în lumină și înviere veșnică.

Dumnezeu ne cheamă pe toți la Sine, pe copii, pe tineri, pe bătrâni, pe cei buni și pe cei răi. Pe copii îi cheamă, zicând către părinți: "Lăsați copiii să vină la Mine, căci a unora ca aceștia este Împărăția cerurilor" (Matei 19, 14). Pe tineri îi cheamă, zicând: "Tânărule, ție îți zic, scoală-te!" (Luca 7, 14). Iar pe cei maturi și bătrâni îi cheamă Hristos la El, zicându-le: "Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați și Eu vă voi odihni pe voi" (Matei 11, 28).

Duhovnicul are la noi un rol extraordinar. Să ceri sfat și spovedanie măcar la trei săptămâni, o lună. Să faci totul în viață prin sfatul unui preot bătrân. Și vei vedea după un an-doi unde vei ajunge: să crezi în tot ceea ce spune el, să crezi că Dumnezeu grăiește prin el. Numai așa se poate înțelege ce înseamnă un duhovnic în viața unui neam, în viața unui creștin.

Tinerii să se roage pentru noi și pentru mănăstiri, pentru preoți, pentru părinții lor. Să asculte de cuvântul lui Dumnezeu, să se roage mai mult, să meargă în pelerinaje pe la biserici, pe la mănăstiri. Duminicile să nu lipsească din biserici, să se spovedească neapărat și să se împărtășească cu Trupul și Sângele Domnului.

Biserica - locaș al lui Hristos

Biserica nu este o construcție pământească. Niciodată. Chiar dacă e construită pe pământ. De altfel biserica nu se aseamănă cu nici o construcție. Căci ea este o copie, o reproducere a bisericii adevărate, care este în cer.

Pentru cei necredincioși, o icoană, o biserică, săvârșirea Sfintei Liturghii și cultul însuși, oricare ar fi el, n-au nici o valoare; cum pentru un analfabet nici cea mai frumoasă carte din lume n-are nici o valoare.

Primul simbol al bisericii este forma ei de navă, îndreptată întotdeauna către răsărit. Forma de navă amintește simbolic faptul că biserica nu este un lucru pământesc; ea nu face decât să plutească, ca o navă, deasupra pământului. Biserica este împărțită în trei părți, căci Dumnezeu este Treime. Partea principală a bisericii este Altarul, în care se află preotul care îl reprezintă aici jos pe Dumnezeu. Restul bisericii reprezintă lumea văzută.

În timpul Liturghiei între noi, credincioșii și sfinții din cer, nu mai există frontiere: în timpul Liturghiei cerul și pământul nu mai sunt separate. Din această pricină, preotul tămâiază deopotrivă fața lui Hristos, a sfinților și a credincioșilor de pe pământ. Toți sunt adunați în aceeași navă: cei din cer și cei de pe pământ. Căci biserica este, înainte de toate, împăcarea cerului și a pământului, împletirea celor cerești și a celor pământești, datorită prezenței lui Hristos...

Fragment din "Tatăl meu, preotul, care s-a urcat la cer" de Virgil Gheorghiu

Rugăciunea la intrarea în biserică

Când intri în sfânta biserică, alungând toate grijile deșarte, cu mare evlavie rostește această rugăciune:

"Intra-voi în casa Ta, închina-mă-voi în biserică Ta cea sfântă, întru frica Ta. Doamne, povățuiește-mă întru dreptatea Ta, iar pentru vrăjmașii mei, îndreptează înaintea Ta, calea mea. Amin."